

Szoboravatás az úttörővárosban

Zánkán, az úttörőváros díszterén szombaton ünnepi külsőségek között leplezték le Kiss István, Kossuth-díjas művész — krómaccélból és bazaltból készült, mintegy 7 méter magas — Béke című alkotását, amelyet a művész ajándékozott az úttörővárosnak.

Ezen a napon szabadtéri szoborkiállítás is nyílt a balatoni úttörővárosban. Kiss István Kossuth-díjas érdemes művész és Vasas Károly Munkácsy-díjas érdemes művész alkotásait mutatják be. A két művésznek összesen ötven munkája szerepel a kiállításon.

Javult az ellátás, kisebb a zsúfoltság

Az idegenforgalomról

Június 1-ig 2,7 millió külföldi járt az országban a most elkészült gyorsjelentés szerint. Ez szám szerint valamivel kevesebb, mint az elmúlt év első öt hónapjában. Az idegenforgalomból származó devizabevételek azonban megközelítőleg 24 százalékkal emelkedtek, ami annyit jelent, hogy a külföldiek többet költenek. Az idegenforgalmi tendenciától a főszexoni rajt tapasztalatairól Czeglédi József, az Országos Idegenforgalmi Hi-

vatal helyettes vezetője a többi között elmondotta:

Az idegenforgalom tervszerűbbé vált irányítása nyomán az idei szezonra az a kedvező folyamat a jellemző, amelynek lényege: nagyobb az összhang a befogadóképesség és a vendéglátás között. Ennek nyomán a korábbi években nem ritkán előforduló feszültségek lényegében megszűntek, javult az ellátás, nincsenek vadkempingek, s kevesebb az üzletekben a sorbanállás.

(MTI)

Gyarapodunk

A százhalombattai óriás

Eszterókkal ezelőtt valahol a rákosi pályaudvar közelében egy gyár udvarán öreg kéményt bontottak a kéményépítők. Riport készült a magasba kiálló, bátor mesterekről, félelemlől, biztonságáról, a város égre rajzolódó felkiáltójeleiről, a pesti kéményerdőkről.

Melyik a legmagasabb? „A százhalombattai.” Mégiscsak alapozták akkor a Duna mentén, de a mesterek már magukénak tartották, dicsekedtek vele. „Európa legmagasabb kéménye. Kétszáz méter magas. Ha feljön veünk ide, erre az öreg kéményre, innen is láthatja Minden pesti kéményről látni lehet.”

A mesterek már akkor is látták. „Arra, a Duna felé nézzen, az ott, az a magas!” Még az első gyűrűjénél, az első ötven méter magasságban gyulladtak akkor még ki esténként jelző lámpásai, de már ha délre, a Duna felé néztek, látták azt az óriást, amely nemcsak Európa egyik legnagyobb kéménye, de a világon is a harmadik.

Nem rekordmagassága miatt jelkép ez a szürke vasbeton óriás. Mint monumentális mérnökalkotás áll és dolgozik Budapest déli kapujában. A Duna menti Hőerőmű óriási kéménye. Erőmű, amely az energiát szállítja az akkor épülő, ma húszéves ipari óriásnak, a hazai kőolajfeldolgozás bázisának, a Dunai Kőolajipari Vállalatnak.

Szerelik az Európában egyedülálló 87,5 méter magas rektifikáló tornyot

Építőtábori percek

Egy héttel ezelőtt három építőtábor is kaput nyitott Szegeden. Az Ady Endre kollégiumban a belvízvédelmi, a Vedres István kollégiumban a konzervgyári, a Tolbuhin sugárúti 600-as szakmunkásképző iskola kollégiumában pedig a KISZ KB szaktáborának résztvevői kaptak szállást. Az ünnepélyes zászlófelvonások után megkezdődött a játék, a táborozók ismerkedhettek egymással és a munkával.

Kiskundorozmán rögtön észrevehető a diákok jelenléte a Jerney utca és a Matyér között. Frissen sórt árkok ásítanak a házorok előtt. Némelyik gyalogjáróról tizenéves forma gyerek sem látja át a túloldalra, a magasra tornyozott földkupacok. Olyan utca is akad, amelyben zászlót tűztek a földhanyásra.

A vajdaságiak lobogója — mutatja Basa István, aki a városi tanács költségvetési üzemétől jött, hogy irányítsa a munkát. — Eddig ők a legserényebbek, jóval többet teljesítettek kétszáz százaléknál az első három napon.

A jugoszláv csoport tagjai éppen nagy lendülettel forgatják a csákányt, a lapátot, közben énekelnek. Nemrég kezdtek újabb csatorna kiásásához. Kiderül, hogy a vajdasági fiataloknak csaknem valamennyi foglalkozási rétegét és a terület minden nemzetiségét képviselik. Sőt még száz szövetségi köztársaságbeli is akad a csapatban. A jugoszláv ifjúsági szövetség nyári munkaakcióinak keretében jöhettek hozzánk.

Két hajdúszoboszlói gimnazista a soron következő munkát veszi szemügyre.

— A kaja elég — vonják a vállukat, mikor az ellátásról érdeklődöm. — De lehetne jobb is.

— Es a reggeli? — Ma virslit kaptunk. Máskor pedig akkora darab szalonnát adnak, hogy nem is bírtuk megenni.

Szabó Gábor táborvezető kerékpáron viszi brigádtól brigádig a tiszórait.

Kifli — mutatja a papírzsák belsejét. — Mennyiségében elég az, az étkezésekhez biztosítanak. A minőségben azonban lehetne még javítani.

S a munka hogy megy? — Meglepően jól — mondja Furák József, aki az ATIVIZIG-től jött, hogy segítse a táborozókat. — A Jerney utcai betonárkokba torkollnak majd a belvízelvezető csatornák. Így esős időben kevésbé lesznek sárosak a környező kis utcák.

A földszintes családi házak lakói lassacskán megszokták a szerszámszaggatást, a diákzsivajt. Igaz, hogy előzőleg a népfront körzeti bizottsága felkészítette őket erre. Ami nem is árt, hiszen belvízvédelem oda, néha a dorozsmaiakra is szorulhatnak az árokásó brigádok. Például akkor, ha hirtelen elered a nyári zápor.

A Szegedi Konzervgyárban dolgozó diákoknak bezeg a csomagolást, a rakodást sem kell félbehagyniuk, ha jön az égi zuhany. A csarnok, ahol dolgoznak, fedett.

— Ez a palettázó — segít ki Oláh Jánosné jószágos mosollyal. Ő a diákok csoportvezetője. Elvezet arra a helyre, amely magyarázatot nyújt erre a furcsa szakkifejezésre. Szorgalmas lánykezek rakják oszlopba a szalagon ide-oda utazó, s végül zsugorfóliával összefogott konzervdobozokat.

Ez a legkönnyebb munka, itt szeretünk lenni a legjobban — bizonygatja két szerencsi gimnazista.

A műszak egy szem főbrigádjának talán más lenne a véleménye, ha szóhoz tudnának jutni a nagy hajtásban. Csak Erdődy Tibor brigádvezető — egyébként a miskolci Földes Ferenc gimnázium tanulója — közli futóban, hogy személyre elosztva, óránként 500 konzervet kell gúlába rakni. Ez a norma. A brigád létszáma 13, egy ember kezeli a gépet, de az felnött, s a gyár dolgozója.

Az építőtábor vezető pedagógusok elmondják, hogy reggel fél 7-től este fél 7-ig két műszakban segítenek a lányok és a fiúk a konzervgyár idegymunkájában. Sajnos így kevesebb idő marad a közös szórakozásra. De esetenként annál inkább felélenkülnek a kollégium folyosói. Csöppet sem népszerű a takarodó.

Talán a harmadik építőtábor a legkomolyabb, már nem is építő, hanem szaktábor. Tégiaszínű overaliba öltözött, izmos fiúk rakják az épületblokkokat. Készül a Tolbuhin sugárúti a 624. számú szakmunkásképző iskola új épülete.

Még hozzá meglepő tempóban — hívja fel a figyelmet Gera Ferenc táborvezetője. — A CSOMIEP vezetői az első pillanattól kezdve elégedettek a munkával. Az indulásnál azért akadtak problémák. A Hajdú-Bihar megyéből érkező középiskolások, állításuk szerint, nem tájékoztatták arról, hogy a munka mellett közlekedésbiztonsági ismereteket is kell tanulniuk. Jó, hogy a kollégium közvetlenül az építkezés mellett van, így a zsúfolt programból az utazgatásra nem kell időt szakítani. Persze azért így sem — nagyon megterhelő ez a tábor. A szakmunkástanulók pedig bizonyára örülnek is annak, hogy nemcsak a szakmai gyakorlat egy részén lesznek túl, hanem a közlekedésben is könnyebben tudnak majd eligazodni.

Egy hét múlva tapasztalatok és élmények birtokában térhetnek haza az első turnus résztvevői. A termelésből vett 14 napos ízelítő bizonyára nemcsak nekik lesz hasznos, hanem azoknak a vállalatoknak is, amelyek alkalmazták őket.

J. E.

Egy kis történelem

A Gazdasági Bizottság 1960-ban jóváhagyta; Százhalombattán, az iparilag érintetlen mezőgazdasági területeken a korszerű, évente hárommillió tonna szövetet kőolaj feldolgozására alkalmas finomító építését. A hatvanas években már egyértelművé vált: a kőolajtermék felhasználása olyan ütemben növekszik, amelynek biztosítására új termelőkapacitásokat kell teremteni. Ezért 1968-ban egy újabb döntés született: a DKV II. fejlesztési program megvalósítására. Ez 5 és fél millió tonna évi kapacitásbővítést írt elő. Már nemcsak bővítésről volt szó: minőségjavításról is. Az ország gépkocsialományának korszerűsítése, a korrozio- és levegőszennyezés csökkentése, magasabb oktánszámú benzint, alacsony kéntartalmú gázolaj gyártását kívánta. Százhalombatta az ország energiaellátásának a szíve lett.

Az összefüggő vertikum 1970-ben benzint, gázolajat, kenőolajakat, petrokémiai anyagokat állít elő. Közben a növekvő energia- és vegyi alapanyagigény oly gyorsan nőtt, hogy „menet közben” át kellett dolgozni a terveket. A földolgozás mennyisége most már kilencmillió tonna. Ebből hét a Barátság kőolajvezetékéből, kettő a hazai olajvezetékéről érkezik. Ez a fejlesztés 1976-ban befejeződött, most már a fejlesztés harmadik ütemét dolgozzák. A következő öt éves terv: a negyedik lépcső lesz.

Fáklya az égen

Huszon-egynéhány évvel ezelőtt a kéményóriás mutatta messziről: Pest kapu-

jában erőd épült. A százhalombattai óriás az országút haladva messziről látszik: a sötétedésben ezernyi izzólámpa fénye jelzi, és a soha ki nem alvó magas fátyla lobogása.

Már a vasúti menetrendekben is szerepel a „MÁV Dunai Finomító Vasútállomás” neve. Új állomás, a száz évnel idősebb Budapest—Pusztaszabolcs vonalon, Százhalombatta és Ercsi között. A DKV termékeinek az országba, a nagyvilágba induló, nagy vasúti pályaudvarát, 1964-ben kezdték építeni. Előbb három vágányt fektettek le, a második rekonstrukció befejeztével már 19 vágány szolgálja az egyre bővülő forgalmat, s ehhez kell még számítanunk a DKV vasútüzemének (külön vasútzemene van!) a 46 kilométer hosszú iparvágány-hálózatát.

Feketearany és fehéráru...

Ez a Duna menti vasútállomás majd minden esztendőben elnyerte az „Elenjáró szolgálati hely” címet. A nehéz különleges gondot igénylő munkáért, az egyre nagyobb forgalom pontos, gyors lebonyolításáért. Naponta 550—600 a kocsiforgalma, az induló és érkező — ahogy a vasutasok mondják — „lajtós kocsik” száma. Pontos, szép kifejezés: „lajtós kocsik”, olyan, mint a hajdani régi lajt, csak éppen 70—75 tonna olajat, kénésárut szállítanak bennük.

A nyersanyag, a „feketearany” először a szovjet gyártmányú nagy atmoszférikus és vákuumleparló

berendezésekbe kerül. A könnyebb anyagok felszállnak, a nehezek leülepednek. Elválik az olajban levő, könnyű gáz, majd a nehezebb etilén, s folyamatosan a propán-bután, a könnyűbenzin, a nehézbenzin: az olajosok nyelvén: a „feketeáru”, a különböző olajok, s végül a bitumen.

Egy finomító gazdaságosságát, hasznát legjobban úgy lehet mérni, hogy a kőolajból mennyi értékesebb alkotóelemet: „fehéráru” lehet kinyerni. Ma már a DKV mintegy 55 százaléka ad ilyen értékesebb, vegyi terméket és az a cél, hogy elérjék a 63—65 százalékat. A mostani „feketeáruból”, a nehéz olajokból, a bitumenből az új üzemek segítségével értékesebb termékeket gyártanak, s kevesebb fűtőanyagot. A baltai hőerőmű például a finomítóból közvetlenül kapja a kazánok táplálására a pakurát. Most az évi fűtőolajtermelés 1,3 millió tonna körül van. A jövőben ebből 1 millió tonna „fehéráru” szeretnénk feldolgozni.

Ünnepsorozat színhelye volt nemrégiben a battai ipari óriás: a szovjet—magyar műszaki-tudományos együttműködés 30. évfordulóján a „Barátság Kőolajvezeték- és Testvériség Gázvezeték kiállítását” és ünnepi előadássorozatot rendeztek meg. Tudományos nézetek, vélemények, eredmények cserélődtek a viták során. Magyar és szovjet szakemberek tanácskoztak. Hogy a holnap, holnapután, az ezredfordulóig a fővonalakban kidolgozott terveket együttesen, zavartalanul hajtsák végre.

K. Gy.

Nagy László felvétele. Szentesi diákok a szegedi belvízvédelmi táborban

Elemek, lakásokhoz

A 43. számú Állami Építőipari Vállalat dunakeszi házigyárában az idén mintegy négyezerkétszáz lakáshoz készítenek előre gyártott elemeket. A féléves tervüket várhatóan tizenöt-húsz

lakással teljesítik túl. Az elemeket Kiszpestre, Lőrincre, Újpestre és Békásmegyerrre, valamint a Dunakeszin épülő lakótelephez szállítják. Naponta csaknem hat-hétszáz elem hagyja el a gyárat.

Nemzetközi kultúr-történeti találkozó

Ausztria, Jugoszlávia és Magyarország egymással kölcsönös érdeklődésre számot tartó eredményeit. Tavalgy Mogensdorffban adtak találkozókat egymásnak, az idén pedig június 30-tól július 4-ig Vas megyében tanácskoznak. A vendéglátó város Kőszeg lesz. (MTI)

történezsnek 1969 óta évente megvitatják kutatásalkotásuk eredményeit. Tavalgy Mogensdorffban adtak találkozókat egymásnak, az idén pedig június 30-tól július 4-ig Vas megyében tanácskoznak. A vendéglátó város Kőszeg lesz. (MTI)